

РЕШЕНИЕ

№ 6111

гр. София, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7811** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по искова молба, подадена от Д. Г. Г. от [населено място], чрез адв. Д., срещу Държавна агенция за закрила на детето с искане да му бъде присъдено обезщетение за нанесени неимуществени вреди в размер на 10 000лв., представляващи тъга и душевно страдание, малоценност и неувереност като мъж и баща, срам пред роднини, близки и познати, ограничаване на социалните контакти, напрежение и психически дискомфорт, причинени от незаконосъобразно бездействие на ответника, и претърпени в периода от 04.04.2019г. до датата на подаване на иска – 14.08.2023г. Искът е съединен с претенция за лихва върху сумата от датата на предявяването му до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че с влязло в сила решение № 91 от 31.05.2018г. по гр.д. 210/2018г. Сливенски окръжен съд е предоставил упражняването на родителските права по отношение на сина на ищеца Г. Г. на бащата. Независимо от това детето е продължило да живее при майката, която е започнала ново производство – гр.д. № 2604/2019г. по описа на Ямболски районен съд, за упражняване на родителските права, като до решението по спора детето е поверено на майката. Със заявление от 03.07.2020г. и устен сигнал от 20.07.2020г. ищецът е поискал да бъде издадено задължително предписание от директора на дирекция „Социално подпомагане“ – Нова Загора, но е получил отказ. С решение № 6690 от 03.06.2021г. по адм.дело № 4237/2021г. на ВАС отказът е отменен и преписката е върната на органа за издаване на

задължително предписание по чл. 18, ал.4 от ППЗЗДет. Независимо от това личните контакти и режимът на виждане с детето са останали неизпълнени. В тази връзка ищецът е водил наказателно дело № 1635/2020г. по описа на РС – Сливен. В момента делото е висящо пред втора инстанция, като при разпит на детето от 23.01.2023г. същото е заявило, че не обича баща си и че е отчужден от него. В тази връзка ищецът многократно е подавал сигнали до ответника, които не са взети предвид. ДАЗД не е изпълнила правомощията си по чл. 17 от ЗЗДет. и чл.4, чл.58 и чл. 59 от ППЗЗДет. Като не е осъществила контрол по подадените сигнали чрез извършване на проверки и даване на задължителни предписания за отстраняване на нарушения, агенцията е допуснала бездействие, нарушаващо правата на ищеца на зачитане на личния и семеен живот (чл.8 от ЕКПЧОС). От това са претърпени и посочените по-горе неимуществени вреди. Поради това ищецът моли съда да осъди ответника да ги обезщети и претендира разноски по списък. Исковата молба е подписана и уточнена с молби от 04.09.2023г. и 26.09.2023г. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът - Държавна агенция за закрила на детето, редовно уведомена, в отговор на исковата молба от 18.09.2023г. оспорва същата, тъй като ищецът не е посочил в какво конкретно се изразява бездействието на агенцията и поради липса на пасивна легитимация. Дейността по конкретни случаи на родителски конфликти, свързани с деца, се осъществява от отдели за закрила на детето в структурата на МТСП. Оспорва се исковете по основание и размер. Поради това моли съда да върне исковата молба като нередовна, и алтернативно – да отхвърли същата като неоснователна и недоказана, или да намали размера на претендираното обезщетение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност и недоказаност на иска, поради липса на кумулативните предпоставки по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Счита, че не е налице бездействие от страна на ДАЗД, като претърпените неимуществени вреди са от действията на майката на детето.

След като се запозна с исковата молба, с отговора на ответника и с приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

Ищецът е баща на Г. Д. Г., [дата на раждане], видно от удостоверение за раждане на л. 39. Към исковата молба ищецът е приложил решение № 91 от 31.05.2018г. по гр.д. 210/2018г. Сливенски окръжен съд е предоставил упражняването на родителските права на бащата. В тази връзка със заявление от ищеца от 04.04.2019г. същият е поискал от отдел „Закрила на детето“ при ДСП С. Загора да организира среща за изпълнение на посоченото решение, като излъчи представители. С решение № 6690 от 03.06.2021г. на ВАС по адм. дело № 4237/2021г. е прието, че става въпрос за дете в риск по смисъла на §1, т.11, б. „в“ от ЗЗДет., тъй като детето е поставено в пълна зависимост от майката, силен родителски контрол от нейна страна, липса на контакти с бащата и с връстници поради обучение в индивидуална форма в домашни условия. Поради това е прието, че директора на ДСП – Нова Загора следва да издаде задължително предписание по чл. 18, ал.4 от ППЗЗДет. на майката. В протокол от сз от 23.01.2023г. по НДЧХ № 321/2022г. по описа на ОС – Сливен, Г. Г. заявява, че от 2015г. е отчужден от баща си, няма никакви емоции към него поради това, че непрекъснато води дела срещу него и майка му, и не го обича. Не е получил никога подарък от баща си, и делото за родителски права е водено само, за да не плаща баща

му издръжка.

В изпратената от ответника преписка се съдържа писмо от 19.04.2019г. от председателя на ДАЗД до директора на ДСП – Нова Загора, в която се иска агенцията да бъде информирана за резултата от срещата между бащата и детето на 04.04.2019г. и за работата на ДСП по подготовката по предаване му на бащата. В отговор от 10.05.2019г. директорът на ДСП – Нова Загора е посочил, че на 04.04.2019г. е осигурен социален работник, който е оказал съдействие на ищеца при посещение на адреса, където се отглежда детето. Последното е разговаряло с баща си, но е отказало да излезе с него. Освен това с детето са проведени срещи и е осъществена консултативна работа за изпълнение на съдебното решение и предаване на бащата. Бащата и детето не желаят да ползват социални услуги в ЦОП. На 23.04.2019г. детето е написало декларация, в която описва причините, поради които не желае да живее при баща си. На предаването на детето на 30.04.2023г. детето не се е явило, като са присъствали само родителите му и техните адвокати.

На 20.05.2019г. ищецът е подал жалба до председателя на ДАЗД, в която е посочил, че предписанията на агенцията не се изпълняват от отдел „Закрила на детето“ – Нова Загора. Излагат се факти, свързани с бездействие от страна на отдела и липса на подпомагане за осъществяване на срещи между бащата и детето. Поради това се настоява за извършване на проверка на изложеното в жалбата, на изпълнението на дадените предписания и указания, и при неотстраняване на констатираните нарушения – за налагане на санкции на началника на ОЗД – Нова Загора. В тази връзка с писмо на председателя на ДАЗД от 29.05.2019г. до изпълнителния директор на АСП е поискано извършване на проверка на ДСП – Нова Загора, като за резултатите се предостави информация на ДАЗД. За предприетото е уведомен ищеца с отделно писмо от същата дата. В тази връзка на 24.06.2019г. ответникът е получил отговор от зам. изпълнителния директор на АСП, в която е посочено, че е извършена проверка на ДСП – Нова Загора, която е извършила всички необходими действия по случая, ежесечно провежда срещи с детето и майката, но поради отказ на бащата и детето да посещават ЦОП, не се изпълняват всички заложиени дейности в плана за действие. Като краен извод е посочено, че ОЗД/ДСП С. Загора изпълнява дадените насоки с писмо изх. № 09-00-74 от 01.12.2017г. на ДАЗД.

Със заявление от 01.07.2019г. до ДСП – Нова Загора, с копие до ответника, ищецът е поискал организиране на среща с детето на 03.07.2019г. в присъствие на представители на отдела, а при липса на съдействие от страна на майката – да се издаде задължително предписание. В тази връзка с писмо от 05.07.2019г. председателя на ДАЗД е поискал от директора на ДСП – Нова Загора да го информира за резултата от срещата. В отговор от 25.07.2019г. директорът на ДСП – Нова Загора е посочил, че срещата е проведена в сградата на ДСП – Нова Загора, като детето е отказало да живее при баща си, да се разхожда с него и си е тръгнало. За горното ответникът е уведомил ищеца с писмо от 06.08.2019г., като е посочил, че ще продължи да проследява случая и при необходимост – да подпомага методически ДСП – Нова Загора.

На 04.11.2019г. ищецът е подал сигнал до ответника с искане за лична среща с председателя на агенцията. Същото – и с формуляр от 02.06.2020г. В тази връзка с писмо от 05.06.2020г. председателят на ДАЗД е поискала от директора на ДСП – Нова Загора актуална информация за работата по случая на детето Г. Г.. В отговор от 06.08.2020г. директорът на ДСП – Нова Загора уведомява ответника, че детето не е

прекъсвало отношенията с баща си, който често идва в града. Според майката той не спазва определените дни, и желае да се среща с него, когато на него му е удобно. Бащата и детето не желаят да ползват социални услуги в ЦОП, докато майката е подписала направление за дългосрочна социална услуга и с нея работи екип. Детето има ЕР на ТЕЛК от 30.11.2017г. с диагноза вродени аномалии на червата, състояние след механичен илеус, като детето е в добро общо състояние. С писмо от 03.08.2020г. е изпратена информация от личния лекар на детето, според което детето страда от запек и астма. Детето желае да бъде отглеждано от майка си. За горното ищецът е уведомен с писмо от 24.08.2020г.

На 30.07.2021г. при ответника е постъпил устен сигнал от ищеца, в който е изразил недоволство от работата на ОЗД при ДСП – Нова Загора. В тази връзка е изискана информация от директора на ДСП – Нова Загора. В отговор от 27.08.2021г. последният е посочил, че на 30.07.2021г. ищецът се е обадил в ОЗД, че не се изпълнява режимът му на лични контакти с детето. В тази връзка на 18.08.2021г. с представител от отдела г-н Г. е посетил адреса на детето. Бащата не ползва социални услуги, не е присъствал на определената среща в ДСП за преглед на оценката и плана за действие на детето, на майката е издадено задължително предписание от 14.07.2021г.

В периода 20.09.-21.09.2021г. представители на ответника са извършили проверка по сигнал в ДСП – Нова Загора. При проверката е установено, че не е съставена задълбочена актуална оценка на случая, не се работи с ДСП по местоживее на бащата, липсва конкретика в плановете за действие, за периода 2020-2021г. ищецът само веднъж е поканен да участва в прегледа на оценката и изпълнението на плана за действие. За проверката е съставен доклад от 21.10.2021г. На основание чл.17а, ал.1, т.14 от ЗЗДет. и доклада от проверката на 25.10.2021г. ответникът е издал задължително предписание № РД-14-99, с което е наредил на директора на ДСП – Нова Загора да предприеме 5 мерки с методическо указание за изпълнението им в конкретно посочени срокове, като за това е уведомен и директора на РДСП – С. и изпълнителния директор на АСП. В писмо от 09.12.2021г. директорът на ДСП – Нова Загора е уведомил ответника за предприетите действия във връзка с изпълнението на предписанието: изискана е информация за родителския капацитет на бащата от ДСП – М.; направена е актуална оценка на родителския капацитет на майката; организирана е среща на 15.12.2021г. за уточняване на конкретни дейности, които да бъдат заложили в плана за действие за детето Г. Г., като са изпратени покани до родителите, детето, образователната институция и личния лекар; събрана е информация от училището, в което учи детето, и от личния лекар; на 24.11.2021г. е проведена институционална среща за обсъждане на образователните и здравните потребности на детето; на 15.12.2021г. е планирано провеждане на групова семейна конференция; предстои предприемане на действие за издаване на задължително предписание или заповед за ползване на социална услуга за повишаване на родителския капацитет на родителите; осъществява се засилен текущ контрол по ефективността на предприетите мерки чрез организиране на екипни срещи по случая. На 17.02. и 18.02.2022г. служители на ответника са извършили проверка на ДСП – Нова Загора за изпълнение на дадените предписания. За проверката е съставен доклад, от който е видно, че не е изпълнена т.3 от предписанието, а именно: провеждане на групова семейна конференция, тъй като въпреки че такава е насрочена и са изпратени покани, същата не се е състояла поради неявяване на родителите, детето и личния

лекар. Следваща семейна конференция не е инициирана. Случаят на Г. Г. е затворен поради навършване на пълнолетие на момчето на 31.01.2022г. За резултатите от проверката е уведомен изпълнителния директор на АСП.

В съдебната фаза са изслушани обясненията на свидетеля Й. С. Т., който посочва, че познава ищеца от 17 години. През 2018 г. е дошъл във Фондация за защита правата на децата, в която работи свидетеля, по направление от ДСП за извършване на преценка на родителския му капацитет. Свидетелят е правил оценката в продължение на 3 месеца. Като психолог е оценил, че детето се отчуждава от бащата, което е част от манипулацията върху него. От 2019 г. нататък е виждал ищеца често, тъй като заедно са ходили да осъществяват контакт в различни институции, вкл. в ДАЗД. През 2018г. са се срещали с К. Н., която е била директор на дирекция в агенцията. Свидетелят е изпратил оценката за родителския капацитет на ДСП и доклад, но ДСП не предприела нищо. Затова на срещата са искали ДАЗД да упражни контрол върху ДСП - Нова Загора и ДСП – Я., като им дадат методически указания как да работят по случая с детето на ищеца; да информират прокуратурата за постановеното решение на Върховния съд, с което родителските права са предоставени на ищеца. ДАЗД са обещали, че ще проверят случая и ще съдействат. Говорили са още с О. К., която е била председател на агенцията през 2018 г. Според свидетеля нищо не е направено след тази среща, като знае, че е издадено указание за издаване на направление за ползване на социална услуга. През 2018 г. свидетелят е присъствал и на срещи със сина на ищеца; знае, че баща му му е купил компютър, за да имат интернет връзка, но майка му викала специалисти, които да махат съответните програми, за да не може да контактува с баща си. Затова са сезирали ДАЗД, но без отговор. Работата с ищеца е продължила до навършване на пълнолетие на детето. Свидетелят е виждал детето в окаяно състояние, с дълги нокти, с мазна и дълга коса по време на посещения в дома му през 2018 г., 2019 г., 2021 г. Това е тормозело ищеца, който е споделял, че се чувства непълноценен като баща, защото няма как да помогне на детето, въпреки че родителските права са му предоставени; че се притеснява от роднините си, защото се срамува, че не се е справил като баща и не може да помогне на сина си. Ищецът е споделял в агенцията на срещите през 2018 г., че детето му има здравословен проблем, още от малък се е хранел с течни храни. С времето ищецът се променил, станал по-изнервен, сприхав, затворен и откакто синът му станал пълнолетен, вече не общувал със свидетеля. Свидетелят е ходил на делото в Я., когато детето се опитвало да каже под влияние на майката, че баща му е блудствал с него. Ищецът му споделил, че преди няколко месеца е бил на дело в С. и е искал детето да не се разпитва, защото носи наказателна отговорност като пълнолетен, а знае, че го манипулират какво да каже. От това ищецът се срамувал. От 2020 г. напълнял, споделял, че вдига кръвно, и трябва да си направи изследвания за кръвна захар.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи:

Исковата молба е допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, срещу пасивно легитимиран ответник – Държавна агенция за закрила на детето, която е самостоятелно юридическо лице съгласно чл. 17, ал.2 от Закона за закрила на детето. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Съгласно чл.203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Исковата защита е по

чл.1 ал.1 от ЗОДОВ. Фактическият състав на този текст изисква наличието на следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, като в случай на незаконосъобразно действие, същото би могло да бъде констатирано и в производството по обезщетението; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилния вредоносен резултат. При липсата на който и да е от тези елементи, отговорността по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ не може да бъде реализирана. Доколкото производството е исково, в тежест на ищеца е да докаже фактите и обстоятелствата, които са предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Първата предпоставка за водене на производството, а именно – незаконосъобразно бездействие по осъществяване на контрол по подадените от ищеца сигнали в изпълнение на правомощията по чл. 17 от ЗЗДет. и чл.4, чл.58 и чл. 59 от ППЗЗДет., не е налице. В случая в исквата молба се претендира незаконосъобразно бездействие на ответника по принцип, а не конкретно неизпълнение на конкретно правомощие по конкретен сигнал. Поради това съдът извършва проверка за предприетите от ответника действия по всички сигнали, посочени по-горе. Съгласно чл. 17, ал.1 от ЗЗДет. Държавната агенция за закрила на детето е специализиран орган на Министерския съвет за ръководство, координиране и контрол в областта на закрилата на детето. Съгласно чл. 17а, ал.1, т.3 от ЗЗДет. председателят на Държавната агенция за закрила на детето дава методически указания на отделите "Закрила на детето" в дирекциите "Социално подпомагане" и осигурява методическото ръководство по спазване правата на детето; т.14 - извършва контрол чрез организиране на проверки за спазване правата на детето от всички държавни, общински и частни училища, детски градини и ясли, центровете за подкрепа за личностно развитие, лечебни заведения, дирекции "Социално подпомагане", доставчици на социални услуги за деца и на юридически лица с нестопанска цел, работещи в сферата за закрила на детето, и при установяване на нарушение дава задължителни предписания за отстраняването им лично или чрез оправомощено от него лице. Ответникът разполага и със санкционни правомощия по чл. 46, ал.2, ал.3, т 2 и ал.4, т.2 от ЗЗДет. Съгласно чл.4, ал.2 от ППЗЗДет. органите за закрила на детето са длъжни да осигурят на детето закрила и грижи, каквито са необходими за неговото благосъстояние, като предприемат своевременно всички необходими законодателни и административни мерки. Съгласно чл. 58, т.2 от същия правилник председателят на Държавната агенция за закрила на детето осъществява мониторинг и контрол чрез организиране на проверки за спазване правата на детето от всички държавни, общински и частни училища, детски градини и ясли, центрове за подкрепа за личностно развитие, лечебни заведения, дирекции "Социално подпомагане", доставчици на социални услуги за деца, от юридически лица с нестопанска цел, работещи в сферата за закрила на детето, и на юридически лица, работещи с деца. Контролът, съгласно чл. 59 от правилника, се осъществява чрез периодични планирани проверки и проверки по сигнал. От изложената по-горе фактическа обстановка става ясно, че в периода 04.04.2019г. – 30.01.2022г. ищецът е подал 7 сигнала

до ответника или до други институции с копие до ответника. На всички тях е реагирано като по 6 от тях е осъществен мониторинг и контрол, а по седмия е извършена проверка и е дадено задължително предписание за отстраняване на констатираните нарушения. Следва да се отбележи, че правомощията на ответника са ограничени, доколкото ОЗД при ДСП – Нова Загора не му е йерархически подчинен, и възможните за въздействие от страна на агенцията върху работата му се свеждат само до даване на методически указания. В случая ответникът е изисквал информация за предприетите от ОЗД действия по всеки сигнал на ищеца и въз основа на тази информация е извършил проверка на дейността на този орган като му е издал задължително предписание. След това е извършил последваща проверка за изпълнение на предписанието, като е установил че само една мярка не е изпълнена, но не по вина на административния орган. Поради това не са наложени санкции. Следователно ответникът е изпълнил всички свои задължения, произтичащи от ЗЗДет. и правилника за приложението му, като не е налице твърдяното от ищеца бездействие. Основният въпрос се свежда до тяхната ефективност, която обаче зависи не само от ответника, но преди всичко от съзнанието, отговорността и готовността за съдействие от страна на родителите и самото дете, от разбирането на родителите за важността на интереса на детето и поставянето му над техния собствен интерес. Ответникът не разполага с правомощия да привежда в изпълнение съдебни решения, нито да организира срещи между бащата и детето, а само да ръководи методически и контролира съответния ОЗД при изпълнение на неговите правомощия. За целта обаче самите родители е следвало да окажат съдействие като присъстват на определените срещи, потърсят и ползват редовно предписаните им социални услуги, проявяват интерес към плана за действие по отношение на детето и неговото изпълнение. Липсата на такова съдействие води до неефективност на предприетите от ответника мерки, като бащата е вложил много повече усилия в подаване на сигнали до различни институции, вместо в ползване на социална услуга в ЦОП. Предвид горното съдът приема, че не е налице първата предпоставка по чл. 203 от АПК. Само на това основание исковата молба следва да бъде отхвърлена. За пълнота обаче съдът ще разгледа и останалите предпоставки.

Относно втората предпоставка – претендираните неимуществени вреди, от събраните по делото гласни доказателства се установи, че ищецът е претърпял душевно страдание, малоценност и неувереност като баща, срам пред роднини, близки и познати, напрежение и психически дискомфорт. Свидетелят обаче не разграничава претърпените вреди да са именно от бездействие на ответника, като посочва, че същите се дължат на цялостното развитие на случая с детето на ищеца и невъзможността му да осъществява контакт с него, от начина, по който майката се грижи за детето и го манипулира, както и от множеството дела, които е трябвало да води. Конкретните контакти на ищеца със свидетеля, при които последният е придобил непосредствени впечатления от работата на ответника по случая, са предимно през 2018г., т.е. преди претендирания в исковата молба период на обезвреда. След това свидетелят не посочва конкретни срещи в ДАЗД с негово участие, а дава обяснения само за това, което ищецът му е споделял.

Поради това съдът намира, че макар и да има косвени доказателства за претърпени от ищеца болки и страдания в претендирания период, същите не са свързани с бездействия от страна на агенцията.

Поради това не е налице и третата предпоставка – причинна връзка между незаконосъобразно бездействие и настъпили вреди. Първо, липсва незаконосъобразно бездействие. Второ, по отношение на установените неимуществени вреди не е налице причинна връзка, доколкото не се доказва от какво са претърпени те – от незаконосъобразно бездействие на ответника, от незаконосъобразно бездействие на ОЗД в ДСП – Нова Загора, от неефективност на предприетите мерки от единия и другия, или от действията на майката на детето. Не се установява въобще причинна връзка между незаконосъобразно бездействие на ответника в периода след навършване на пълнолетие на детето на 30.01.2022г. до датата на подаване на исковата молба – 14.08.2023г., тъй като след навършване на пълнолетие синът на ответника не е дете по смисъла на чл.2 от ЗЗДет. и ДАЗД няма никакви правомощия спрямо него.

По изложените съображения, съдът приема, че не се установи фактическият състав на увредата по смисъла на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ така, както е заявена с исковата молба. С оглед горното, същата следва да бъде оставена без уважение. Неоснователността на главния иск обуславя неоснователност и на съединения акцесорен иск за заплащане на законна лихва.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 200лв., определен съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Д. Г. Г. от [населено място], чрез адв. Д., срещу Държавна агенция за закрила на детето за обезщетение за нанесени неимуществени вреди в размер на 10 000лв., представляващи тъга и душевно страдание, малоценност и неувереност като мъж и баща, срам пред роднини, близки и познати, ограничаване на социалните контакти, напрежение и психически дискомфорт, причинени от незаконосъобразно бездействие на ответника, и претърпени в периода от 04.04.2019г. до датата на подаване на иска – 14.08.2023г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяването на иска до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Д. Г. Г. от [населено място] с ЕГН [ЕГН] да заплати на Държавна агенция за закрила на детето сумата от 200лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС на РБългария.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ:

